

Књига о Руті

Рута путује са Нојемином у Витлејем.

¹ А у оно време кад судише судије би глад у земљи; и један човек из Витлејема Јудиног отиде да живи као дошљак у земљи моавској са женом својом и са два сина своја.

² А име том човеку беше Елимелех, а жени му име Нојемина, а имена двојице синова његових Малон и Хелеон; и беху Ефраћани, из Витлејема Јудиног; и дођоше у земљу моавску и настанише се онде.

³ Потом умре Елимелех муж Нојеминин и она оста са два сина своја.

⁴ Они се оженише Моавкама: једној беше име Орфа а другој Рута; и онде стајаху до десет година.

⁵ Потом умреше обојица, Малон и Хелеон; и жена оста без два сина своја и без мужа свог.

⁶ Тада се она подиже са снахама својим да се врати из земље моавске, јер чу у земљи моавској да је Господ походио народ свој давши им хлеба.

⁷ И изиђе из места где беше, и обе снахе њене с њом; пођоше путем да се врате у земљу Јудину.

⁸ Тада рече Нојемина обема снахама својим: Идите, вратите се свака у дом матере своје; Господ нека вам учини милост као што ви учинисте умрлима и мени.

⁹ Да вам да Господ да нађете починак свака у дому мужа свог. И пољуби их; а оне повикавши заплакаше,

¹⁰ и рекоше јој: Не, него ћемо се с тобом вратити у твој народ.

¹¹ А Нојемина им рече: Идите натраг, кћери моје; што бисте ишле са мном? Зар ћу још имати синова у утроби својој да вам буду мужеви?

¹² Вратите се, кћери моје, идите; јер сам остарела и нисам за удају. А и да кажем да се надам и да се још ноћас удам, и да родим синове,

¹³ зар ћете их ви чекати док одрасту? Зар ћете тога ради стајати неударе? Немојте, кћери моје; јер су моји јади већи од ваших, јер се рука Господња подигла на ме.

¹⁴ Тада оне подигавши глас свој плакаше опет; и Орфа пољуби свекрву своју; а Рута оста код ње.

¹⁵ А она јој рече: Ето, јетрва се твоја вратила народу свом и к боговима својим; врати се и ти за јетрвом својом.

¹⁶ Али Рута рече: Немој ме наговарати да те оставим и од тебе отидем; јер куда год ти идеш, идем и ја; и где год ти настаниш, настанићу се и ја; твој је народ мој народ, и твој је Бог мој Бог.

¹⁷ Где ти умреш, умрећу и ја, и онде ћу бити погребена. То нека ми учини Господ и то нека ми дода, смрт ће ме само раставити с тобом.

¹⁸ А она кад виде да је тврдо наумила ићи с њом, преста је одвраћати.

¹⁹ Тако идоше обе док не дођоше у Витлејем; а кад дођоше у Витлејем, сав град узавре њих ради, и говорашу: Је ли то Нојемина?

²⁰ А она им говораше: Не зовите ме више Нојемина, него ме зовите Мара, јер ми велике јаде зададе Свемогући.

21 Обилна сам отишла, а празну ме врати Господ. Зашто ме зовете Нојемина, кад ме Господ обори и Свемогући ме уцвели.

22 Тако дође натраг Нојемина и с њом Рута Моавка, снаха њена, вративши се из земље моавске; а дођоше у Витлејем о почетку јечмене жетве.

2

Рута купи класје по Возовом пољу и налази милости у њега.

¹ А беше један човек, род мужу Нојеминином, човек богат од породице Елимелехове, коме име беше Воз.

² И Рута Моавка рече Нојемини: Да идем у поље да пабирчим класје за оним пред ким нађем милост. А она јој рече: Иди, кћери моја.

³ И она отиде, и дошавши стаде пабирчити по њиви за жетеоцима: и догоди се, те дође на њиву која припадале Возу, који беше од породице Елимелехове.

⁴ И гле, дође Воз из Витлејема, а рече жетеоцима: Господ да је с вама! И они му рекоше: Да те благослови Господ!

⁵ Тада рече Воз слуги свом који беше над жетеоцима: Чија је оно младица?

⁶ А слуга који беше над жетеоцима одговори му: Моавка је младица која се вратила с Нојеминином из земље моавске.

⁷ И рече: Да пабирчим, да купим класје између снопова за жетеоцима. И дошавши бави се од јутра до сада; само је мало била код куће.

⁸ Тада Воз рече Рути: Чујеш, кћери моја; немој ићи на другу њиву да пабирчиш, нити одлази одавде, него се држи мојих девојака.

⁹ Пази на којој њиви они жању, па иди за њима; јер сам заповедио момцима својим да те нико не дира; а кад ожедниш, иди к судовима и пиј шта моје слуге захватају.

¹⁰ Тада она паде ничице и поклони се до земље, и рече му: Како нађох милост пред тобом, да ме погледаш кад сам туђинка?

¹¹ А Воз одговори и рече јој: Чуо сам ја све што си чинила свекрви својој по смрти мужа свог, и како си оставила оца свог и матер своју и постојбину своју, па си дошла к народу ког ниси знала пре.

¹² Господ да ти плати за дело твоје, и да ти плата буде потпуна од Господа Бога Израилјевог, кад си дошла да се под крилима Његовим склониш.

¹³ А она рече: Нађох милост пред тобом, господару, јер си ме утешио и милостиво проговорио слушкињи својој, ако и нисам као једна од твојих слушкиња.

¹⁴ А Воз јој рече: Кад буде време јести, дођи овамо и једи хлеба и умочи залагај свој у оцат. И она седе покрај жетелаца, и он јој пружи пржених зрна, и она једе и насити се, и претече јој.

¹⁵ Потом уста да пабирчи. А Воз заповеди момцима својим говорећи: Нека пабирчи и међу сноповима, немојте да је застидите.

¹⁶ Него још навлаш испуштајте руковети и остављајте јој нека купи, и не користе је.

¹⁷ И она пабирчи на њиви до вечера, и оврше шта напабирчи, и дође око ефе јечма.

¹⁸ И узевши отиде у град, и виде свекрва њена шта је напабирчила; а она извади и даде јој и оно што је претекло пошто се наситила.

¹⁹ И рече јој свекрва: Где си пабирчила данас? И где си радила? Да је благословен који те је погледао! А она каза свекрви својој код кога је радила говорећи: Име је човеку код кога сам данас радила Воз.

²⁰ А Нојемина рече снаси својој: Господ да га благослови, кад није укратио милости своје к живима и к мртвима. И рече јој Нојемина: Тај је човек нама род, и један од осветника наших.

²¹ А Рута Моавка рече: Још ми је рекао: Држи се моје чељади докле не пожању све моје.

²² А Нојемина рече Руті снаси својој: Добро је, кћери моја, да идеш с његовим девојкама, да те не би дирали на другој њиви.

²³ И тако се држаше девојака Возових пабирчећи докле се не сврши жетва јечмена и жетва пшенична; и живљахе код свекрве своје.

3

Рута слуша Нојеминин савет.

¹ Потом рече јој Нојемина свекрва њена: Кћери моја, не треба ли да ти потражим починак, да би ти добро било?

² Ево, није ли нам род Воз, код кога си била са девојкама његовим? Ево, он ће ову ноћ вејати јечам на гумну.

³ Умиј се дакле, и намажи се, и обуци хаљине своје на се, па иди на гумно; али да не дозна за те човек докле не једе и не напије се.

⁴ Па кад легне, запамти место где легне, па онда отиди и дигни покривач с ногу његових, те лези онде; а он ће ти казати шта ћеш радити.

⁵ А Рута јој рече: Шта ми год кажеш, учинићу.

⁶ И отиде на гумно и учини све што јој заповеди свекрва.

⁷ А Воз једавши и пивши и провеселивши се отиде те леже код стога; а она дође полако, подиже покривач с ногу његових и леже.

⁸ А кад би око поноћи трже се човек и обрну се, а гле, жена лежаше код ногу његових.

⁹ И он јој рече: Ко си? Одговори: Ја сам Рута слушкиња твоја; рашири крило своје на слушкињу своју, јер си ми осветник.

¹⁰ А он рече: Господ да те благослови, кћери моја; ова потоња милост коју ми показујеш већа је од прве, што ниси тражила младића, ни сиромашног ни богатог.

¹¹ Зато сада, кћери моја, не бој се; шта год кажеш учинићу ти; јер зна цело место народа мог да си поштена жена.

¹² Јесте истина, ја сам ти осветник; али има још те ближи од мене.

¹³ Преноћи овде; па сутра ако те хтедбуде узети, добро, нека узме; ако ли не хтедбуде узети, ја ћу те узети, тако жив био Господ! Спавај до јутра.

¹⁴ И она спава код ногу његових до јутра; потом уста док још не могаше човек човека распознати, јер Воз рече: Да се не дозна да је жена долазила на гумно.

¹⁵ И рече: Дај огртач који имаш на себи; и држи га. И она га подржа, а он јој измери шест мерица јечма, и напрти јој и она отиде у град.

¹⁶ И дође свекрви својој, која јој рече: Шта би кћери моја? А она јој каза све што јој учини онај човек.

¹⁷ И рече: Ових шест мерица јечма даде ми, јер ми рече: Немој се вратити празна к свекрви својој.

18 А она јој рече: Почекај, кћери моја, док дознаш како ће изаћи; јер онај човек неће се смирити док не сврши ствар данас.

4

*Возова се женидба извршује и благосиља.
Списак Давидовог племена.*

¹ А Воз изиђе на врата градска, и седе онде. И гле, наиђе онај осветник, за ког Воз говораше, и рече му Воз: Ходи овамо, седи овде. И он дође и седе.

² Потом узе Воз десет људи између старешина градских и рече: Поседајте овде. И поседаше.

³ Тада рече оном осветнику: Њиву која је била брата нашег Елимелеха продала је Нојемина, која се вратила из земље моавске.

⁴ Зато рекох: Да јавим теби, и кажем ти: Узми њиву пред овима што седе овде и пред старешинама народа мог; ако ћеш откупити, откупи; ако ли нећеш откупити, кажи ми да знам; јер осим тебе нема другог који би откупио, а после тебе идем ја. А он рече: Ја ћу откупити.

⁵ А Воз рече: У који дан узмеш њиву из руке Нојеминине, треба да узмеш и Руту Моавку жену умрлога, да подигнеш име умрлом у наследству његовом.

⁶ Тада рече онај осветник: Не могу откупити, да не распем своје наследство; откупи ти шта би требало да ја откупим, јер ја не могу откупити.

⁷ А беше од старине обичај у Израиљу о откупљивању и промењивању, да би свака ствар била тврда, да један изује обућу своју и да другом, и то беше сведоџба у Израиљу.

⁸ Кад дакле онај осветник рече Возу: Узми ти, изу обућу своју.

⁹ А Воз рече старешинама и свему народу: Ви сте сведоци данас да сам откупио из руке Нојеминине шта је год било Елимелехово и шта је год било Хелеоново и Малоново;

¹⁰ и да сам узео за жену Руту Моавку жену Малонову да подигнем име умрлом у наследству његовом, да не би погинуло име умрлом међу браћом његовом и у месту његовом; ви сте сведоци данас.

¹¹ И сав народ који беше на вратима градским и старешине рекоше: Сведоци смо; да да Господ да жена која долази у дом твој буде као Рахилја и Лија, које обе сазидаше дом Израилјев; богати се у Ефрати, и прослави име своје у Витлејему!

¹² И од семена које ти Господ да од те жене, да постане дом твој као дом Фареса ког роди Тамара Јуди.

¹³ И тако узе Воз Руту и би му жена, и он леже с њом, и Господ јој даде те затрудне, и роди сина.

¹⁴ И рекоше жене Нојемини: Да је благословен Господ који те није оставио данас без осветника, да се име Његово слави у Израилју!

¹⁵ Он ће ти утешити душу и биће потпора старости твојој, јер га роди снаха твоја која те љуби и која ти је боља него седам синова.

¹⁶ И узе Нојемина дете, и метну га на крило своје, и беше му дадиља.

¹⁷ И суседе наденуше му име говорећи: Роди се син Нојемини, и прозваше га Овид. Он би отац Јесеја, оца Давидовог.

¹⁸ А ово је племе Фаресово: Фарес роди Есрома;

¹⁹ а Есром роди Арама; а Арам роди Аминадава;

²⁰ а Аминадав роди Насона; а Насон роди
Салмона;

²¹ а Салмон роди Воза; а Воз роди Овида;

²² а Овид роди Јесеја; а Јесеј роди Давида.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8